

Abstrakt

Tématem mé bakalářské práce je analytická studie, která identifikuje limity rusko-čínské vojenské spolupráce v letech 2000 - 2008. Ve své práci se zaměřuji na tři konkrétní formy vojenské spolupráce obou států, kterými jsou a) prodej ruské vojenské techniky do Číny, b) možnost vytvoření vojenské aliance mezi Ruskem a Čínou a c) spolupráce v oblasti vesmírných a raketových technologií. V rámci těchto tří kategorií se věnuji obsahu spolupráce v letech 2000 – 2008 a na jaká omezení narazila. V případě prodeje ruských vojenských dodávek do Číny se jedná o prodej značného množství letecké a námořní techniky. Hlavním limitem v této kategorii jsou odmítnuté čínské požadavky na nejmodernější ruské zbraně a vojenská letadla, protože si Rusko chce zachovat technologický náskok. V oblasti směřování rusko-čínské spolupráce k vojenské alianci došlo především k vývoji Šang-chajské organizace pro spolupráci. V jejím rámci se uskutečnilo několik společných vojenských cvičení Číny a Ruska, která začala vyvolávat podezření západních pozorovatelů, že vzniká užší rusko-čínské vojenské spojení. Oba státy ovšem velmi jasně prohlásily, že vojenská cvičení a Šang-chajská organizace pro spolupráci nejsou zaměřeny proti žádnému třetímu státu. Rusko a Čína si více váží vztahů se západními státy, než jeden s druhým, což je hlavní překážkou prohlubování vzájemných vztahů. Vesmírné technologie, které podle mnoha autorů mají přímé vojenské využití, naráží na podobnou nedůvěru a zdrženlivost jako prodej nejpokročilejších ruských zbraní. Aby si Rusové udrželi dominantní roli při společných vesmírných projektech, neposkytují Číně své nejmodernější technologie.